

2013. gada 25. jūlijs

Mutes brūķis

Suitiski BRŪĶĒT – lietot, piem., brūķēt brilles, brūķēt lielu muti

Skrien gan lieli, gan mazi

Īstus vīrus rotā ātrums un sviedri.

Vakar vakarā notikušajās nakts orientēšanās sacensībās no metnes dalībnieki pārbaudīja savas zināšanas par Alsungu. Tika meklēti kontrolpunkti visdažādākajos Alsungas nostūros un atpazītas gan mīklas, gan vietējie simboli. Par garlaicību vai sliktu pasākuma organizēšanu sūdzēties nevarēja, jo sacensību dalībnieki tika iztecināti krustu šķērsu pa Alsungu. Lai laikā

uzietu meklētās vietas, spraunākie dalībnieki skrēja, jo sacensību laiks bija vien stunda!

Pulksten desmitos startēja pirmā komanda un, izmantojot vien karti, ik pēc minūtes tika izlaista arvien jauna dalībnieku grupa. Sacensībās piedalījās deviņas komandas, un jaunākais sacensību dalībnieks bija vien 1,8 gadus vecs, tādēļ, ja kāds domā, ka vakar pa Alsungu inten-

Dienas plāns

Rīt, 26. jūlijā

*Nāc Laimiņa dalībās
Brāls ar māsu dalijās
Pušu grieza kukulīti
Tirumiņa galiņā.*

8:00 – 8:45 Rīta rosme, ķermeņa un gara atmodināšana

9:00 – 9:30 Brokastis

9:40 – 10:00 Rīta sanāksšana

10:15 – 12:45 Rīta ievirzes

13:00 – 14:00 Pusdienas

14:00 – 16:30 Pēcpusdienas ievirzes

16:30 – 17:00 Brīvbrīdis

17:00 – 18:30 Pievakares ievirzes un

Apvārsnis – literatūrzinātniece, profesore, grāmatu autore, politiķe Janīna Kursīte par suitu diženumu.

18:30 – 19:00 Brīvbrīdis

19:00 – 19:45 Vakariņas

20:00 – 21:30 Improvizācijas zīmējumu teātris *Lūdzu* – kultūras namā

21:30 – 22:00 Vakara dziesma un vakara pasaciņa

22:00 – 23:00 Vakara viešņa – vēsturniece

Lelde Neimane – spēka stāsti videoliecību krājumā *Okupācijas muzejā*. / Danči un rotaļas vecākiem ar bērniem / Nikšana

23:00 – ... Danco tie, kam pāri 13 / Nikšana

sīvi pastaigājās sievietē ar ratiņiem, tas maldās - viņi arī sacentās!

31 minūti pēc starta finišēja pirmā komanda, kuru veidoja Artūrs Bartkevičs, Dzintars Lipors, Matiss Zvaigzne un Niklāvs Mekšs, kuriem arī tika uzvaras lauri. Neilgi pēc viņiem finišā ieskrēja un otro vietu ieguva Tediju saimes viena grupa – Reinis Ieviņš, Lauma Treimane, Katrīna Dobrāja un Gints Malzubris. Trešo vietu ieguva Tediju saimes otra grupa, kuras dalībnieki bija Juris Jēkabs Tomašūns, Ilga Vālodze Ābele, Elza Treimane un Āris Pūseps. ▲

Juris Jēkabs Tomašūns

Ar dziļām saknēm Latvijā

Ingrīda, Andreas, Annika un Meta Rogal no Beļģijas ir aizrautīgi ceļotāji un teltis gulētāji: pirms ierašanās Alsungas 3x3 viņi no Briseles ar auto devušies uz Angliju, tad ar prāmi cēlušies pār jūru uz Holandi, pēc tam braukuši caur Vāciju, Dāniju un Zviedriju, no kuras atkal ar prāmi devās uz Klaipēdu Lietuvā. Divas nakts palikuši viesu namā Nidā, bet lielākā daļa nakšu pavadītas teltī.

Arī nometnē Rogal ģimene guļ lielā teltī, kas uzlieta bērnudārza pagalmā.

Ingrīda ir dzimusi Anglijā. Otrā pasaules kara beigās viņas vecāki, nebūdami vēl savā starpā pazīstami, emigrējuši no Latvijas. Tēvs devās uz Angliju, mamma – uz Austrāliju.

Suminām

Jēkabs – vārds mantojumā

JĒKABS OSKARS PĀVULS ir no Jūrmalas, un vārdu Jēkabs mantojis, jo tāds ir viņa vectēvam, kas bijis zvejnieks, un arī vecvectēvam.

Rudenī Jēkabs sāks iet skolā, viņš jau pazīst visus burtus un arī fiziski norūdiņies, jo trenējas karatē, tenisā un mājās darbojas ar tēta un vectēva uztaisītajiem vingrošanas rīkiem.

Te, 3x3 saietā, Jēkabs daudz jau pagatavojis kokapstrādes ievirzē un keramikā, arī rotkalšanā ticis pie piekariņa cirviša. „Te ir labi meistari, kas māca, galvenais jau bērnu ievirzīt,” saka tētis Valdis.

Saietā Jēkabs ieguvis arī draugu no Rūjienas, un viņam patīkot, ka jāguļ bērnudārzā – tur esot jaukas rotaļlietas.

Pāvuli ģimenē ir pieci, abas māsas, kas jaunākas, Jēkabs sargājot. Māsai Annai vārda diena būs rīt.

Lai silta saule un dzīvinošs lietus vārda dienas gaviļņiem **ŽAKLĪNAI HEIYER** un **JURIM JĒKABAM TOMAŠŪNAM!** Lai laba Jēkabdiēna, ko mēs sviņam kā saimnieku dienu!

Rogal ģimene no Beļģijas.

Londonas universitātē Ingrīda iepazinās ar Andreas, kura senči ir Kurzemes baltvācieši. Andreas vectēvs bijis grāfs Kaizerlings, kurš stāvējis klāt arī pie Latvijas valsts flotes dibināšanas.

Sākumā Ingrīdas un Andreas ģimene dzīvoja Francijā, nu jau deviņus gadus viņi ir Briselē, kur Ingrīda strādā par tulkni Eiropas Komisijā.

Ar Andreas Ingrīda sarunājas angļiski, ar bērniem – latviski. Taču meitenes pagaidām labprātāk runā angļiski. „Kad piedzima Annika, kurai tagad ir septiņi gadi, ar viņu runāju tikai latviski, un Annika ļoti labi runāja latviski. Taču, kad sāka iet skolā, viņa daudz vairāk arī mājās sāka lietot angļu valodu, runāja angļiski ar mazo māsu Metu, kurai tagad ir trīs gadi. Tāpēc Meta latviski saprot, bet pagaidām nerunā. Savukārt Annika nometnē diezgan daudz runā latviski, un es priecājos, to dzirdot.” Viņa piebilst, ka Annika mācās Eiropas skolā, kur ir arī latviešu valodas stundas. Ģimene apmeklē latviešu biedrības sarīkojumus Briselē. Mazās dzied latviešu bērnu kori.

Rogal ģimenes pirmā nometne bija pērn Kandavā. „Pagājušajā gadā mums gāja tik brīnišķīgi, ka atkal pieteicāties. Man 3x3 patīk tas, ka katrs var izvēlēties nodarbības, kas viņu interesē. Bet ēdienreizēs un vakara sarīkojumos atkal satiekamies,” teic Ingrīda. „Arī Andreas Latvija un latviešu valoda ir ļoti tuva, tāpēc viņš ar prieku brauc līdzī. Andreas mamma tekoši runāja latviski, tāpēc viņš jau kopš bērnības daudz dzirdējis manu dzimto valodu.”

Ingrīda un Andreas apmeklē Rotkalšanas ievirzi. Ingrīda kaļ gredzenu, bet Andreas gatavo saktiņas meitām. Ingrīda apmeklē arī Latvisko virtuvi. „Vakar gatavojām dažādu veidu klimpas. Atceros klimpu garšu no savas bērnības, bet gatavot nemācēju.”

Annika iet uz Dejas un kustības ievirzi, kā arī veido animācijas, bet Meta ir Pusreizpuses apmeklētāja. Andreas brīvos nometnes brīžus izmanto, lai apceļotu tās Kurzemes vietas, kas saistītas ar viņa ģimenes vēsturi. ▲

Rīta uzruna

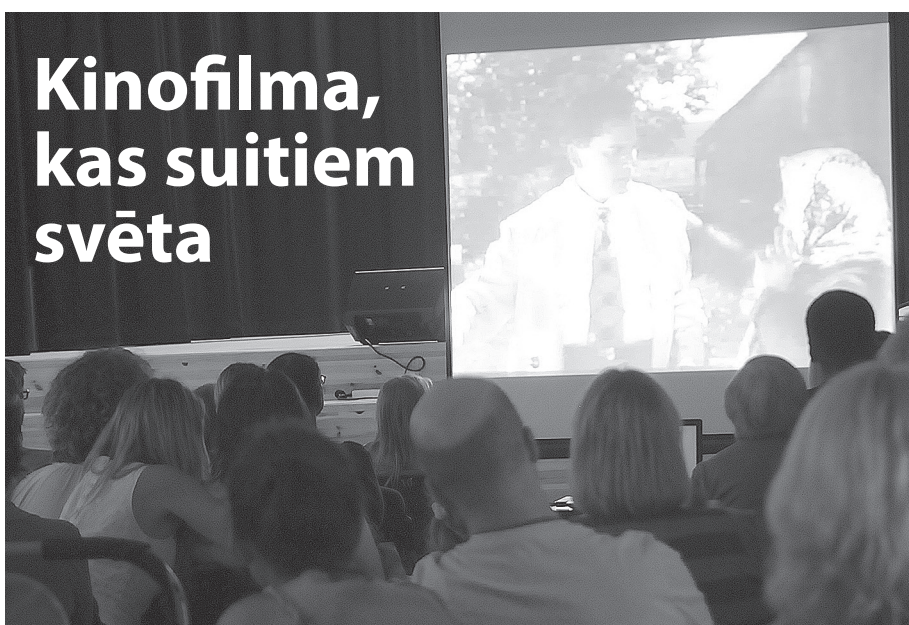
Saulīte saderēja ar mēnestiņu

Ceturtdienas rītā Austris Grasis atgādināja latviešu kāzu tradīcijas, kurās būtiska nozīme ir *lidzināšanai*. Tā nav *nolīdzināšana līdz ar zemi*, nav arī *vienādošana*, bet nostāšanās līdzās, būšana līdzvērtīgiem. Tikai līdzvērtīgi var

saderēt, un saderēt nevis par naudu, bet saderēt kopā. Arī savā valstī mēs visi esam līdzvērtīgi, un svarīgi, lai mēs katrs tai justos piederīgs un vajadzīgs.

Lai jums visiem jauka diena! ▲
Laura Bitinieca

Suitu kino

Dzimtene sauc – tas visiem suitiem ierakstīts zemapziņā!

Lai labāk iepazītu suitu tradīcijas, 3x3 dalībniekiem vakar bija iespēja noskatīties vairāk, nekā 75 gadus vecu kinofilmu *Dzimtene sauc. Kāzas Alsungā*.

Folkloriste, *Gudenieku suitu* vadītāja Lidija Jansone atklāja, ka suitiem šī filma joprojām ir svēta.

1935. gadā uzņemtajā filmā profesionāli aktieri – Kārlis Pabriks un Milda Zilava – bijuši tikai divi. Pārējās lomas tikušas īstajiem suitiem. Tāpēc alsundznieki un citi suiti filmā var redzēt savus senčus. „Piemēram, dižā vedēja lomā ir mans vectēvs. Var ieraudzīt arī manu tēvu. Filmā var redzēt, kādas mana tēva mājas izskatījās 1935. gadā. Kolhozu laikos tās tika nopostītas, tāpēc nu to vairs nav,” stāsta Lidija Jansone.

Turklāt, viņas vectēva māsa konsultējusi filmas režisoru Aleksandru Rusteiki par suitu tradīcijām. Režisors gan ne vienmēr konsultantes ieteikumiem klausījies.

Galvenās lomas atveidotāja Milda Zilava suitiem sākumā nav patikusi, jo šķitusi par apaļīgu. Taču vēlāk viņa tik ļoti iemīļota, ka alsundznieki saziņojusi viņai suitu tautas tērpu. Suitu ģērbā aktrise arī apglabāta.

Lidija Jansone stāstīja, ka filmas uzņemšana tikpat kā bez profesionāliem aktieriem bija iespējama tāpēc, ka alsundznieki bijuši traki uz teātra spēlēšanu, tāpēc tēlošanas prasmes bija jau apguvuši.

Dzimtene sauc. Kāzas Alsungā stāsta par Jāni, kurš pēc astoņu gadu ceļošanas atgriežas tēva mājās, tomēr neuzsāk

Aktuāla infomācija

APVĀRSNIS piekdien, 26. jūlijā, pl. 17.00 – 18.30

Literatūrzinātniece, profesore, grāmatu autore, politiķe **Janīna Kursīte** par suitu diženumu. Kā suitiem spilgtāk un pagaidām ātrāk par pārējiem izdevies apliecināt sava novada patību, identitāti? Vai tas mūsdienās, skatoties pasaules tvērumā, nav atavisms? Ko šis spilgtais identitātes piemērs var dot Latvijai? Kāpēc mums tas nepieciešams, laikā, kad Eiropa jau kļuvusi par mazu? ▲

VAKARA VIEŠŅA piekdien, 26. jūlijā, pl. 22:00 – 23:00

Spēka stāsti videoliecību krājumā Okupācijas muzejā. Ko mēs varam gūt, ieklausoties savu vecāku, vecvecāku, tautiešu piedzīvotajā. Tikai izprotot vēsturi, mēs varam apzināties šodienu un būtēt rītdienu. Tiksimies ar vēsturnieci **Leldi Neimani**. ▲

FOTO DISKS

Skolas 1. stāvā, blakus 3x3 fotogrāfijām ir piesprausta lapa, kur var pieteikties 3x3 fotogrāfiju diskam. To par 7 latiem būs iespēja saņemt svētdien pie mūsu fotogrāfa Aivara Vētrāja, tel. 29257512. ▲

kārtīgu darba cilvēka dzīvi. Ieskatījies skaidrā Annā, viņš tomēr mainās, kļūst par čaklu darbarūķi. Tad Anna pieņem viņa bildinājumu, un filmā skatāmas abu kāzas – ar tradicionālajiem suitu kāzu rituāliem. Piemēram, filmā rādīts, cik varenu pūru pielocījusi suitu meita, ka no baznīcas ligava ar ligavaini un arī liela daļa kāzu viesu uz svinību namu dodas zirga mugurā, ka suitu pusē mičošana var notikt arī tikai otrajā kāzu dienā.

Filmā uzņemšana Alsungā ir bijis liels notikums – īpaši būvēts kāzu nams, bet tikai no trim sienām – lai ērtāka filmēšana.

Dzimtene sauc. Kāzas Alsungā ir nozīmīga arī ar to, ka tā bija pirmā latviešu skaņu filma un senākā filma, kas saglabājusies gandrīz pilnībā. ▲

Ilze Kuzmina

Dievu lūdzam suitiski

Mise ar suitu burdona dziedājumiem

Vakar ērģeļu nevajadzēja, jo Sv. Miķeļa Alsungas katoļu baznīcā suitu burdons skanēja visā krāšņumā un plašumā un piepildīja baznīcu līdz pat griestu velvei. *Suitu sievas*, ģērbusās savās košajās goda drānās, dziedāja gan grieķu *Kyrie, eleison*, gan latīņu *Gloria in excelsis Deo, Sanctus* un *Agnus Dei*, kas, pateicoties Ilgai Leimanei, garšoja īsteni suitiski.

Tik savādi un nepierasti redzēt, ka sveces senajā baznīcā uz altāra aizdedzina sieva suitu tautastērpā, tā varētu bijis pirms simts gadiem. Tieši tāpat neparasti – lasīt Svētos Rakstus un būt tautastērpā. Tas rada sajūtu, kāda var būt tikai suitas.

*Ej, bāliņ(i), taisnu ceļu,
Runā taisnu valodiņu,
Tad Dieviņ(i)s palīdzēs*

Taisnu mūžu nodzīvot, – dzied *Suitu sievas*, un priesteris baznīcēniem dala Svēto Vakarēdienu. Tas ir tikai sākums tautasdziesmu vijai, ko sievas savā suitu

mēlē dzied baznīcā. Un tas nav koncerts, tas ir dievkalpojums, kur dzied latviešu garīgās dziesmas – tautasdziesmas.

*Lūdzu Dievu, lūdzu Laimi,
Abus divus mīļi lūdzu ...* – šāda dziesma baznīcā aizskar līdz sirds dziļumiem.

*Pie Dieviņa gari galdi,
Tur sēd pati mīļā Māra,
Tur sēd pati mīļā Māra,
Villainītes rakstīdama ...* – tā baznīcā dzied *Suitu sievas*.

*Dod Dieviņ(i) otram dot(i),
Ne no otra mīļi lūgt* – vai tad tas nav viens no augstākajiem tikumiem – vai cilvēks lūdz baznīcā, vai citur?

Dievkalpojuma izskaņā priesteris Andris Vasiļevskis vēlē – *Kam ir ausis, tas lai klausās!* Un to ir vērts likt aiz auss... Ja vien kāds klausās. ▲

Ieva Freinberga

Suitu tēpi visā savā godībā – gan krāšņie sievu maģoņu brunči, gan garie baltie vīru svārki.

Apvāršņa viesis

Vai suitiem būs vieta arī nākotnes Latvijā?

„Mums katram ir vairākas identitātes, un lokālā reizēm svarīgāka nekā nacionālā,” sacīja Grigorijs Rozentāls.

Par to Apvāršnī runāja biedrības *Suitu novads* vadītājs Grigorijs Rozentāls.

Viņš pats dzīvo savu mātes senču mājā jau piektajā paaudzē, bet savu dzimtu izpētījis līdz devītajai paaudzei. Suitu būšanā iesaistījies no 2003. gada, kopš 2005. gada ir vietējās pašvaldības deputāts. Vienu sasaukumu līdz šī gada jūnijai vēlēšanām bijis novada domes priekšsēdis.

Mazām kopienām – tādai kā suitiem – ir vajadzīgs valsts atbalsts, jo globālo politiku mainīt nav mūsu spēkos, sacīja Grigorijs. Viņš minēja Igaunijas piemēru, kur gan setu kopienai, gan Kihnu salas iemītniekiem un citām mazām kopienām ir šāds atbalsts.

Latvijā ne Kultūras, ne Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atbalsta neesot, lielākas cerības esot uz Kul-

tūrkapitāla fondu. Latvijā nekas nenotiks, ja suitu nebūs, provocēja runātājs, jautājot: „Kam viņi ir vajadzīgi? Mums pašiem!”

Pašlaik tikai divas vērtības Latviju pārstāv UNESCO cilvēces nemateriālās kultūras mantojuma sarakstos – Baltijas valstu dziesmu un deju svētki un Suitu kultūrtelpa. Un tieši tā ir neatliekami glābjamo vērtību sarakstā, tātad naudu tās saglabāšanai un attīstībai vajadzētu varēt saņemt.

Ja te nebūs kopienas, tad suitu kultūra kļūs par mirušu, plauktos noliktu, sacīja Grigorijs. Savukārt tas atkarīgs arī no ekonomikas attīstības, no tā, vai te ir darba vietas. Un tikai tad var runāt par kultūru, mākslu, zinātnisko izpēti. Alsungas novadā biznesā ieguldīti 7,4 miljoni latu privāto investīciju, 600 tūkstoši latu Eiropas struktūrfondu naudas, taču pastāv pretuna – cilvēki nav apmierināti ar uzņēmējdarbības radīto troksni, smakām utt.

Kā lielāko draudu novada attīstībai Grigorijs minēja Nacionālajā attīstības plānā un programmā *Latvija 2030* turpmākajos 16 gados paredzēto valsts atbalstu tikai 30 lielākajiem centriem. ▲

Daiga Bitiniece

Vakara viesis

Ar klusu spītu

Valodnieks Austris Grasis bija trešdienas vakara viesis, kurš ar kuplo klausītāju pulku runāja par Zentu Mauriņu, mūsu Dieviņu un Dziesmu svētkiem.

„Mēs citiem esam interesanti tikai kā latvieši, nevis kā puskoka lēcēji, kas kaut ko sagrābstījuši no Austrumiem, no Rietumiem,” sacīja Austris. Viņš norādīja uz Z. Mauriņas eseju *Baltās drānas*, ko pati autore dēvējusi par savu vislatviskāko sacerējumu, kas turklāt ārzemju lasītājus ieinteresējis visātrāk.

Katrs rada dievus pēc savas līdzības. Latvieši ir rets izņēmums, kuri par Dievu runā pamazinājuma formā kā par Dieviņu, turklāt mūsu Dieviņš strādā. Latviešu gara pasaulē darbs ir mērķis un dzīves saturs, mums nav tādas svētlaimīgas nekā nedarīšanas paradīzes.

Latvieša baltās drānas un baltā krāsa tautasdziesmām dod tik daudzas nozīmes, ka to pārtulkot ir gandrīz neiespējami.

Mana balta māmuliņa

Mani balti audzināja.

Austris stāsta, kā ar vācu un krievu studentiem mēģinājis tautasdziesmu

pārtulkot, sanākuši apmēram 40 varianti. Arī zālē sēdošajiem raisījās dažādas asociācijas par to, kā šīs rindiņas saprotamas – baltā krāsa apzīmē tīrību, tikumu, godīgumu, arī gudrību un čaklumu.

Zenta Mauriņa savā esejā runā par septiņām baltā niansēm latvieša apziņā. Pirmās divas ir daiļums un labums, estētiskais un ētiskais ir cieši saistīts. Tas saistīts arī ar trešo aspektu – darbu. Latvietis karotes un darbarīkus izgreznojis ar ornamentiem, rudzu laukā stādījis ozolu. Jo cilvēks nepārtiek tikai no maizes, lauki ir jāpušķo.

Z. Mauriņa piemin arī zemi. Zemes nozīmi Austris sapratis, kad pats iegādājies īpašumu uz Skaņākalna. Tikai tad juties ar abām kājām Latvijā. Katram latvietim ir kāds zemes gabaliņš vai vismaz radi uz laukiem.

Ar balto saistāms arī miers. Latvietis ir miermīlīgs, viņš pirmais karu nekad nav uzsācis. Lielākā daļa karavīru dziesmu stāsta par savas zemes aizsardzību, par nožēlu, ka jāiet karā un jāatstāj zeme neaparta.

Līdzās mieram ir arī klusums. Laba vedekla ir tāda, kura prot *klusī iet, klusi*

Vakara viesis – valodnieks un folklorists Austris Grasis runāja par to, kāpēc baltās drānas ir jāglabā?

nākt, klusi durvis virināt. Latviešiem nav raksturīgas sakrālās celtnes, tā vietā bijušas brīvdabas baznīcas, jo svētumu labāk izjust dabā, ne slēgtā telpā. Tomēr Dieviņš nav tikai dabā, viņš var ienākt pie mums.

Klusat jauni, klusat veci,

Dievs ienāca istabā.

Interesanti, ka Z. Mauriņa minējusi arī spītu. Mums jau sen galu paredzējuši un paredz arī šodien, bet nekā!

Noslēgumā Austris aicināja uz pārdomām par Dziesmu svētkiem, kuros, viņaprāt, palicis daudz no padomju laikiem. „Savas baltās drānas mums vēl vajadzētu pamazgāt,” sacīja Austris. Klausītāji sašūmējās, viedokļu bija daudz, un kļuva skaidrs, ka tēma nometniekiem ir svarīga un runājama. ▲

Laura Bitiniece

Mūsu atbalsts

Visi skolotāji ir ar mums

Šai saietā mēs vai ik mīļu brīdi sastopam atsaucīgus skolotājus, kas gatavi palīdzēt atrisināt jebkuru jautājumu. IZRĀDĀS, ka 3x3 saietā iesaistījušies visi 26 Alsungas vidusskolas skolotāji, kopā ar direktori Liju Baumanī un vietniekiem. Kā pastāstīja skolas saimniecības vadītājs Andris Brūklis, skolotāji te ir no 6.00 rītā līdz 24.00 naktī, bet piecas apkopējas darbu sāk 5.30 un kopj, tīra, spodrina, kamēr viss tīrs. Visu dienu te ir arī dežurante.

Četri skolotāji ceturtdien vadīs ekskursijas (Vita Cīrule, Ligita Stašaiņa, Velta Svilpe un Aina Verbele), trīs strādā ievirzēs – Laila Puķīte ierāda baltos darbus, Skaidrīte Nagliņa – suitu ēdienu gatavošanu, bet Ilgvars Krauze māca koka darbus. ▲

Daiga Bitiniece

Skolas darbinieki Santis Vanags, Diāna Kalniņa un Andris Brūklis.

Mazās 3x3 –nieces zina, ka paš aizsardzības māka meitenēm ir ļoti svarīga.

Ar drosmi pret ļaunumu

Jāņa Ata Krūmiņa vadītā Vilku mācība 7 līdz 13 gadus veciem bērniem nu jau ir stabila 3x3 vērtība. Līdz šim ievirzē bērni, lielākoties puikas, mācījās, kā izdzīvot mežā, liekot lietā senču gudrības, bet nu Jānis Atis nolēmis ievirzē ieviest arī paš aizsardzības elementus: lai bērni zinātu, ko darīt, ja piesienas sliktie zēni. „Fiziski tu vari būt vājāks,” skaidro ievirzes vadītājs. „Bet emocionāli tev jābūt stipram. Ja nobīsies

un sarausies čokurā, tevi izvēlēsies par upuri. Ja būsi drosmīgs, hulīgāns var nolemt, ka ar tevi labāk neielasties.”

Taču arī ierastā izdzīvošanas skola nav aizmirsta. Vilcēni jau uztaisījuši lokus, mācās ar tiem šaut. Ziedlejš top apmetne. Jānis Atis stāsta, ka apmetne jāceļ pusmetra attālumā no ugunsкура, lai dūmi iet debesis, bet siltums ieplūst apmetnē. Tai ir no lapām vīts jumts un sienas. Jumts ir slīps, lai pa to var notecēt

lietus lāses. Ugunsкуру puikas iekur no sausiem zariem un pakulām, izmantojot kramu, kuram ir priekšrocība, ka tas lie-tojams arī slapjš.

Puikas par Vilku mācībā piedzīvoto stāsta ar aizrautību. Loks tapis grūti, bet interesanti. Jānim Mežam gan neraža – otrdienas vakarā bijis tā noguris, ka aizmirsis, kur pametis loku. Nu taisīs jaunu, vēl labāku.

Rimants Ulozs stāsta, ka pērn Kanda-vas 3x3 jau piedalījies Vilku mācībā. Tik ļoti patīcis, ka šogad atkal ir vilcēns.

Jānis Atis atzīst: arī citi puikas ievirzē piedalās gadu no gada. Un pieredzējušie vilcēni ir labi palīgi. „Vienam strādāt ir grūti, jo puikas ir dažādā vecumā, katram savas intereses. Tāpēc labi, ja ir kāds, kurš var kādu darbu pārējiem ierādīt, kamēr esmu aizņemts ar ko citu,” teic Jānis Atis.

Nākotnē viņš iecerējis Vilku mācību at-tīstīt tā, lai tajā būtu trīs vadītāji un dalīb-nieki dalītos vecuma grupās jeb pakāpēs. Neretas 3x3 jau bijusi ievirze *No puikām par vīriem*, kas paredzēta vecākiem pu-išiem. Attīstot ideju, ievirzē būtu jāiekļauj arī kalšana, lai nodarbību noslēgumā katrs pats varētu izkalt, piemēram, duncīti. ▲

Ilze Kuzmina

ievirze

Ziemassvētki jūlijā – kas tāds iespējams tikai 3x3!

„Otrdien mēs svinējam Miķeļus un Mārtiņus, trešdien Ziemassvētkus, ceturtdien būs Lieldienas, bet piektdien – Jāņi,” stāsta 3x3 Sprīdīšu skolas vadītāja Aleta Lipsne. Ikdienā viņa ir Alsungas bērnu dārza vadītāja un jau gadu dzied Suitu sievās, bet 3x3 nometnē uzņēmusies rūpi par četrus līdz sešus gadus vecajiem bērniem. Visu nedēļu viņa mazuļus iepazīstina ar latviešu gadskārtu svētkiem suitu gaumē. Aletas un viņas kolēģes Lailas Jankovskas (arī dzied *Suitu sievās*), izdoma ir neizsmeļama un aprīnojama.

Svinot Miķeļus, viņas mazajiem stāstīja par ražas novākšanu. Pēc tam visi baudīja mielastu: ogas un dārzenus, pat zaļu kabaci. Tā kā ražu glabā pagrabā, tad mazie apmeklēja Livonijas ordeņa pils pagrabus. Kaut bija tumšs un auksts, grūts kāpiens pa trepēm, bērni turējās varonīgi.

Trešdienas rītā mazos gaidīja vēl lielāks pārsteigums – Ziemassvētku noskaņa, eglītes pušķošana, piparkūku

cepšana. Mazie centās atcerēties arī Ziemassvētku dzejolišus un devās uz baznīcu apskatīt ērģeles.

Ceturtdien plānotas Lieldienas – ar olu krāsošanu un apaļu akmeņu apgleznošanu, bet piektdien – Jāņu svinēšana. Svinībās visi ies uz mežu pie raganas, kas cep bērniem pīrāgus. Šo iecerī gan bērniem nestāstiet, lai ir pārsteigums!

Vai jūs savā ģimenē jūlija vidū mēdzat cept Ziemassvētku piparkūkas?

Ilze Kuzmina

Diena bildēs

Šķiet, ka suitos mazās meitenes jau piedzimst skaistajā goda tērpā. Un pēc tam, izaugušas lielas – visas kļūst par *Suitu sievām*.

Tā veidojam 3x3 statistiku – cik desas šķēļu uz šķivjiem, tik saieta dalībnieku.

– Nu, mēģini taču vienreiz atcerēties, kur mēs vakar paslēpām siermaizīti!

– Vai tu, ciet acīm, vari pateikt, cik pirkstu mums tagad ir kopā?

Izrādās, ka Vilku ievirzē nemaz nemāca pašaizsardzību, bet iet rotaļās. Pieķērām – *Mēs ejam caur, mēs ejam caur, caur veco Rīgas tiltu!*

Tā ir īstu vīru daļa – krogā pie alus kausa šūt pašam savu linu kreklu. 3x3 meitenes interesējas – vai viņam ir kādi neprecēti brāji ar tādu pat darba tikumu?

Vai šis vīrs pie baznīcas būtu iepriekšējam brālis? Vai vismaz radnieks? Izskatās, ka šuvējvīru kustība Latvijā plešas plašumā.

– Un kad jūs no aizmugures pavisam klusu iziesiet cauri šai ejai, pārrāpsieties pāri grāvim un aizlidsiet līdz durvīm, neticēsiet – jūs būsit skolā!!!

– Es tev tagad parādīšu, cik liela es būšu nākošgad!

3x3 tiek veidota jauna statistika – cik matu kuram uz galvas.

Vīru runas: – Bet es atkal galdauta pamatu veidoju spodršuvumā, un stūros – vairāk zaļos krustdūrienus.

Vīru runas: – Es tur jau biju vakar. Šodien tev jāiet uz kreklu šūšanas ievirzi!

Latviešu pasakas par prinčiem un princesēm ar zvaigzni pierē nav izdomātas.

– Tik daudz ieviržu, tad vēl tikšanās ar draugiem, pusdienas, vakariņas ... Nu, kā lai cilvēks to visu paspēj?!

Slrsnīga saruna

3. brūķis

Mijā Kleopatra!

Paldies par informāciju par Alsungas 3x3 iekšējo dzīvi, kas no vienas puses, ir interesanta, no otras – man praktiski pilnīgi nederīga. Runājot par Tavām skriešanām pie ķoniņiem, suitu sievām baznīcā (Kad viņas sāk dziedāt, es varu derēt, Tam Kungam ausis svilst!) uz Mikrofonu utt., es ievēroju, ka esi iespiedusies arī viņa ievirzē. Tas man dara rūpes, jo Kleopatra ir manas fantāzijas auglis (nav daudz tādu suņu, kas nes Kleopatras vārdu), un līdz ar to es par Tevi jūtu zināmu morālu atbildību.

Kas tajā viņa darīšanas ievirzē īsti notiek? Vai tur brūvē? Degustē? (Tā ir viņa nogaršošana bez ārā spļaušanas.) Vai arī māca vērtēšanu? Tas nozīmē, ka vērtētājs paņem malku viņa mutē, pašmakšķina pāris reizes un spļauj atkal ārā. Pēdējais, protams, ir muļķīgs jautājums, jo gadu skrejā es nekad neesmu Tevi

redzējis neko alkoholisku ārā spļaujam. Garšo ar mēru, lai Tevi nebūtu no ievirzes jāizlej laukā!

P.S. Nupat izlasīju, ka novirzē brūvēs vīnu. Lai Dievs dod veselību dzērējiem! Es esmu speciālists pildīšanā pudelēs jau no bērnu dienām. Arī mana māte darīja raudzēto vīnu, un mans darbs bija to pildīt pudelēs. Pildīšana notika ar gumijas cauruli, kuras viens gals bija viņa flagonā, otrs manā mutē. Viņš pats ārā netek – jāšūc. Viens sūciens, divi sūcieni – aha, tek! Drošības dēļ vēl viens sūciens pa virsu. Mute pilna vīna. Vai ārā spļausi? Jārij lejā – klunks, klunks. Dieva vārds arī māca, ka vērsim druvā nedrīkst muti aizsiet. Tagad otrs gals tiek iebāzts pudelē un – aiziet. Pie otrās, trešās un pārējām pudelēm atkārtojas tas pats. Goda vārds, paštaisītais vīns neatstāja uz mani ne mazāko iespaidu. Dodiet man flagonu ar pašdarināto vīnu, gumijas cauruli (pudeles varat likt, kur gribat), un es būšu laimīgs! ▲

Uldis Siliņš no Lejā-Apakšā.

Danči

Kas uzvarējis Zaglī

Lai arī novēloti, MUTES BRŪĶIS publicē šo sensacionālo informāciju, ko visi jaunieši jau zina, bet pārējie – diez vai.

Tātad pirmdien uzvarēja Lauma

Treimane un vietējais zēns Jurgis Galiņš. Otrdien – Aija Pūsepa un Juris Jēkabs Tomašūns, trešdien Anete Bitiniece un Pēteris Reiters. ▲

Noklausīts vai ...

Pūres šokolādes Aivars Žimants visā nopietnībā savas biznesa ievirzes dalībniekiem saka: „Tātad sestdien taisām priekšnesumu, svētdien jūs braucat prom. Bet kur mēs pirmdien tiekamies?” ▲

Ieviržu vadītāju sapulcē Purciems zēlojas, ka nosolījusies šonedēļ alkoholu nedzert, bet ļoti gribas iet Vīna ievirzē. Linards Liberts viņu mierina: „Nekas. Ir taču spļaujamtrauks!” ▲

MUTES BRŪĶA redakcija gandrīz bija laimīga paziņot, ka 3x3 viesojas ritma grupa STOMP no Lielbritānijas. Liela bija vilšanās – izrādās, ka patiešām skaisto ritmu radīja skolas pavāres – trīs uz metāla galda klapēja gaļu pusdienām, bet ceturta ar gariem rokas vēzieniem ko nebūt rīvēja spainī, radot skaistu fona skaņu. Tomēr avīzes

Turpini mācīties
suitu mēli

ķeiris – kreillis

ķeneris – amata pratējs, tāds kas prot un kam veicas darbi, tas i ķeneris

ķezbers – skābais ķirsis

ķērsta – klaigātāja

ķilķens – klimpa

ķirmenis – zalktis

ķocis – grozs

ķulpis – sāls trauks

ķunnis – otrais zods (aptaukošanās pazīme)

lagaziņa – lāva, gulta

lārlaks – nesavācies cilvēks

lebedik – labi, interesanti, tur gā lebedik

Dažus bērnus atnes stārķis, citus – atrod kāpostos. Vai te būtu jauna 3x3 ievirze – Bērnu iztēšana no koka pagales – līdzīgi kā Pinokio?

redakcija galvu bēdās nenokar: pirmkārt – pusdienās būs garšīga karbonāde, otrkārt – pēdējais laiks Alsungā radīt pašiem savu ritma grupu un braukt uz Lielbritāniju – lai taču viņi beidzot iemācās, kā pareizi radīt ritmu! Turklāt mūsējiem būtu priekšrocība – ritms kopā ar gardu pusdienu smaržu! ▲

MUTES BRŪĶA redakcija:

Ieva Freinberga

Daiga Bitiniece

Laura Bitiniece

Ilze Kuzmina

Maketētāja Gundega Kalendra

Fotogrāfs Aivars Vētrājs

Ja neesi izlasījis drukāto avīzi, nebēdā, to var atrast šajā vietnē:
www.3x3.lv/suitu-novads-aicina-uz-3x3.html

Mīļais 3x3niek,
ja redzi ko asprātīgu, jocīgu, interesantu, noderīgu vai skaistu, nekavējoties sūti MUTES BRŪĶIM uz ieva.freinberga@gmail.com, tālr. 29176185 vai nāc uz redakciju. Būsim priecīgi!